

روند تغییرات صید ماهیان در تالاب انزلی

در سالهای ۱۳۷۵ - ۱۳۷۱

علیرضا ولی پور و داوود حقیقی

موسسه تحقیقات شیلات ایران

بخش اکولوژی، مرکز تحقیقات شیلاتی استان کیلان، بندر انزلی صندوق پستی: ۶۶
تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۷۸ تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۷۸

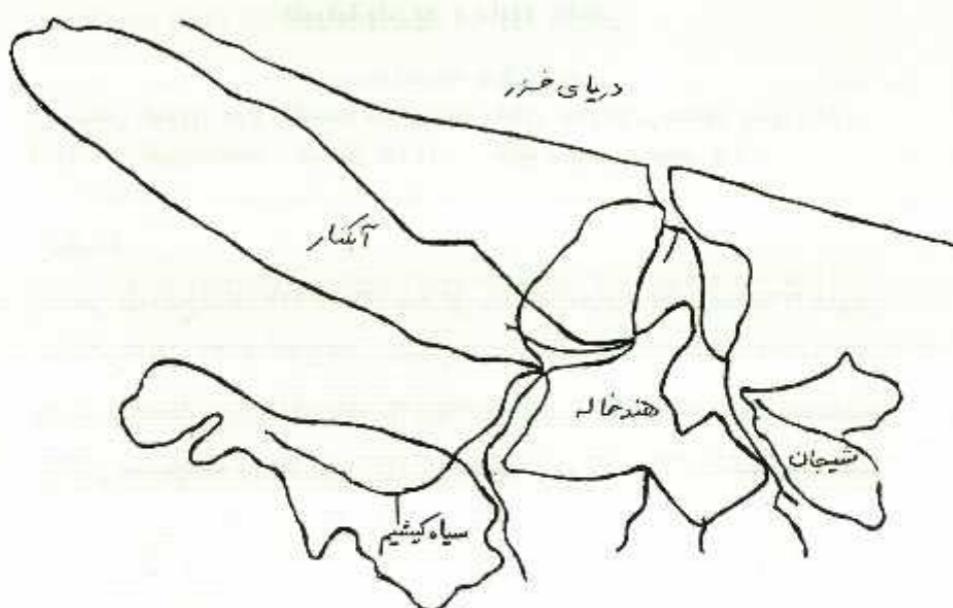
چکیده

طی دوره پنج ساله ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۵ مقدار کل برداشت ماهیان از تالاب ۲۳۲۵/۱۵۸ کیلوگرم با میانگین سالیانه ۳۲۴۶/۰ کیلوگرم بوده بطوریکه در سالهای ۱۳۶۸ تا ۱۳۶۹، ۷۳، ۷۲، ۷۱، ۶۹ و ۷۵ بترتیب بمقدار ۱۰۰، ۱۱۴، ۱۱۴، ۶۳۰، ۵۹۸ و ۳۶۷ تن ماهی در تالاب صید شده است. بیشینه میانگین صید پنجساله در فصل پائیز (۱۳۱۱۴۶ کیلوگرم) و در ماه مهر (۵۰۰۴۴ کیلوگرم) و کمینه آن نیز در فصل زمستان (۹۸۴۴۴ کیلوگرم) و در ماه فروردین (۲۹۴۸۲ کیلوگرم) برآورد گردیده است. ماهی گاراس (*Carassius auratus gibelio*) با ۴۰ درصد، اردک ماهی (*Esox lucius*) با ۱۷/۶ درصد و کپور (*Cyprinus carpio*) با ۱۵ درصد از کل ترکیب صید بترتیب بیشترین سهم را بخود اختصاص داده‌اند. حضور ماهیانی همچون سوف سفید (*Abramus brama orientalis*), سیم (*Stizostedion lucioperca*), سفید شیشه ماهی (*Rutilus rutilus caspicus*), کلمه (*Rutilus frissi kutum*) و دهان گرد خزری (*Caspiomyzon wagneri*) (*Atherina boyeri*) در ساختار صید خود نشان دهنده شرایط نسبی رو به بهبود تالاب با روندی کند می‌باشد.

لغات کلیدی: تغییرات صید، ماهیان گاراس، کپور، سفید، سیم، سوف، کلمه، شیشه ماهی، دهان گرد، خزری، اردک ماهی، تالاب انزلی، ایران

مقدمه

نالاب انزلی یکی از مهمترین نالابهای جهان و ایران بوده که از نظر اقتصادی و زیست محیطی حائز اهمیت فراوانی است. این نالاب از پسروی آب دریای خزر بجا مانده و سطح آب آن در ارتباط مستقیم با دریای خزر می‌باشد. دارای چهار حوضچه اصلی بوده و بیش از ۱۰ رودخانه پیش از ورود به دریا به آن منتهی می‌شوند. آبهای خروجی آن از طریق یونج روگا در ناحیه کانال کشیرانی به دریا می‌پیوندد (شکل ۱).

شکل ۱: نمایش موقعیت مناطق مختلف در نالاب انزلی

نالاب انزلی مکان زیست و پرورشگاه انواع ماهیان، پرندگان مهاجر و بومی، خزندگان، دوزیستان، حشرات، گیاهان و سایر موجودات آبزی می‌باشد و از دیر باز تأثیر بسزایی بر زندگی حاشیه‌نشیان آن داشته است. صیادان منطقه از گذشته‌های دور تاکنون با وسائل صیادی همچون دام‌گوشگیر، لاکش، ماشک، پره، قلاب و شمشه جهت امر ارمعاش مشغول به صید بوده‌اند. گزارشات بجا مانده نشان از رونق و شکوفایی فراوان این گستره آبی در امر صید و صیادی داشته،

چنانچه طویلی در سال ۱۳۷۱ به تقلیل از هائی رنہ (۱۹۵۷) می نویسد: صید ماهی یکی از منابع مهم عایدات استان گیلان است که در هر روز می توان ۳۰۰۰۰ ماهی از مرداب انزلی با تور صید نمود و ناصرالدین شاه که در سال ۱۲۴۸ جهت استراحت به انزلی آمده بود می نویسد: از یک تور که بالا می آوردند تعداد سه هزار و بلکه بیشتر ماهی می گرفتند. در حالیکه جریان فعلی اقتصاد روستایی در حوزه تالاب انزلی از صبادی به کشاورزی تغییر یافته و امروزه بخش اعظم ارزش تولیدات منطقه متعلق به بخش کشاورزی بخصوص شالیکاری می باشد. مطالعه تالاب انزلی از حیث سابقه بسیار جوان است و از جمله مهمترین آنها مطالعاتی است که توسط کمیته شیلات شوروی سابق (Hydroproject, 1965) و مشاوران سوئیسی (Kimal & Kimal, 1974) : مشاوران سوئیسی، دانمارکی، کی کنسولت، مشاورین یکم (۱۳۶۷) و از سال ۱۳۶۸ پژوهش مشترک شیلات - فانو در قالب "بررسی توان باروری تالاب انزلی و ارزیابی ذخایر آن" و بدنبال آن پژوهه "هیدرولوژی و هیدرولوژی تالاب انزلی" که تاکنون نیز ادامه دارد، انجام گرفته است. از آنجاییکه دستیابی به سلامت هر اکوسیستم آبی مستلزم جمع آوری و پردازش داده های مختلف فیزیکوشیمیایی، بیولوژیکی، اکولوژیکی و سایر فاکتورهای آن اکوسیستم است، لذا بناهه این ضرورت در نتیجه مطالعات گسترده بعمل آمده اطلاعات دقیقی از فون ماهیان، ترکیب جمعیتی، میزان برداشت، تلاش صید و میزان آلات صید در تالاب و حوزه آن بدست آمده که در این مقاله سعی شده است تا تغییرات میزان صید در طی سالیان مختلف مورد بررسی قرار گرفته و عملده ترین علل ایجاد این تغییرات عنوان گردد.

مواد و روشها

تالاب انزلی با چهار حوضچه مشخص در شمال گیلان و ساحل جنوبی دریای خزر قرار دارد. مساحت حوزه آبخیز ۳۷۴۰ کیلومتر مربع، سطح گستره آبی حدود ۲۱۸ کیلومتر مربع و سطح آبهای باز آن تقریباً ۸۰ کیلو متر مربع می باشد، که تنها یک سوم آن را بخش غربی (آبکنار) تشکیل می دهد که با وسعتی بیش از ۶۸/۲ کیلومتر مربع و عمق ۱/۸۰ متر مرکز تقل فعالیتهای صیادی در تالاب بوده و سایر حوضچه ها از رونق صیادی کمتری برخوردار می باشند.

جهت تعیین میزان برداشت ماهیان و تلاش صید، هر سه روز یکبار صید صیادان توسط گروه

تحقیق در حوزه مطالعاتی مورد بررسی قرار گرفت، میزان صید انواع ماهیان با استفاده از وسایل صیادی فعال همچون دامهای گوشگیر، لاکش و ماشک آمار برداری و پس از مذکوره با صیادان منطقه، اطلاعات مورد نیاز نظری تعداد فاقدهای فعال و غیر فعال، تعیین نوع و مقدار آلات صید مورد استفاده، نام محل صید و طول زمان فعالیت صیادی برای هر نوع ابزار صید به تفکیک اخذ گردید.

توزیع و شمارش محصول صید انجام و نمونه هایی از صید بیومتری شده و در جداول مربوطه ثبت گردید.

بعد از جمع آوری اطلاعات و نظم و پردازش اولیه آنها، تلاش صید در واحد زمان برای هر واحد از ابزار صید محاسبه شده و آنگاه میانگین تلاش صید و نیز متوسط آلات صید مورد استفاده در هر بار نمونه برداری محاسبه گردید، سپس با در دست داشتن این اطلاعات میانگینی از تلاش صید و میزان برداشت و تعداد آلات صید فعال در هر روز بدست آمده و با تعمیم آن به روزهای هر ماه تخمینی از میزان صید ماهانه و نیز سالانه برآورد گردید. تلاش صید برای هر واحد ابزار صید به دوش زیر تعیین شد (White, 1987) :

- دام، برای هر ۱۰۰۰ متر دام در هر ۲۴ ساعت

- لاکش، برای هر واحد لاکش در هر مرحله از لاکش زنی

- ماشک، برای هر واحد ماشک در هر مرحله از ماشک زنی

جهت دسته بندی و پردازش اطلاعات از برنامه کامپیوتری Quattro pro4 استفاده شد.

نتایج

براساس مطالعات انجام شده در قلاب و مجاري آبی ورودی و خروجی آن ۲ رده، ۲ زیر رده، ۱۱ استه، ۱۴ خانواده، ۴۰ جنس و ۴۷ گونه از ماهیان شناسایی شد که تنها ۱۷ گونه از آنها در صید قصادی صیادان دیده می شود. خانواده کپور ماهیان با ۵۷ درصد بیشترین نوع گونه ای را به خود اختصاص می دهد. ماهیان قلاب را می توان براساس مقنثاً پیدايش به چهار گروه اصلی دسته بندی کرد. که عبارتند از: ماهیان بومی، ماهیان مهاجر، ماهیان غیر بومی معرفی شده و ماهیان غیر بومی که تصادف وارد قلاب شده اند (جدول ۱).

جدول ۱: وضعیت پیدایش بعضی از گونه‌های ماهیان مورد صید در تالاب انزلی

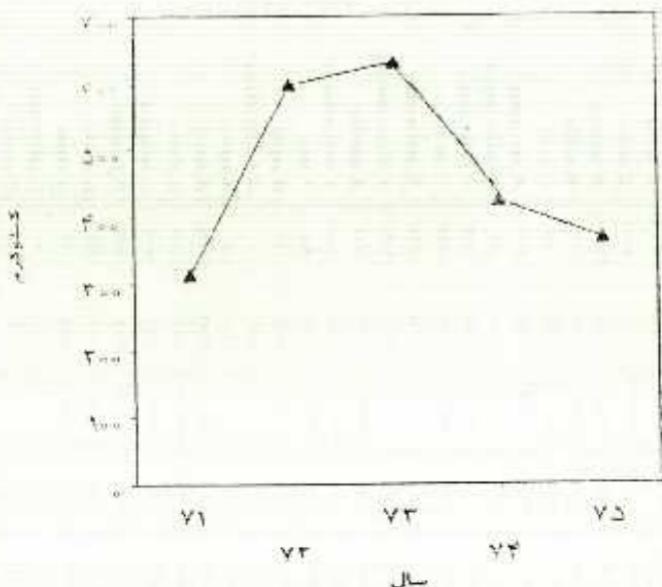
گونه‌های ماهیان	بومی	مهاجر	معرضی	تصادفی
<i>Abramis brama orientalis</i>	+			
<i>Acipenser stellatus stellatus</i>		+		
<i>Aspius aspius taeniatus</i>		+		
<i>Barbus capito</i>			+	
<i>Bilcca hjoerkna</i>			+	
<i>Carassius auratus gibelio</i>			+	
<i>Chalcalburnus chalcooides</i>			+	
<i>Ctenopharyngodon idella</i>				+
<i>Cyprinus carpio</i>				+
<i>Esox lucius</i>				+
<i>Hemiculter leucisculus</i>			+	
<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>				+
<i>Hypophthalmichthys nobilis</i>				+
<i>Liza auratus</i>				+
<i>Perca flaviatilis</i>				+
<i>Rutilus frisii kutum</i>			+	
<i>Rutilus rutilus caspicus</i>			+	
<i>Scardinius erythrophthalmus</i>			+	
<i>Silurus glanis</i>			+	
<i>Stizostedion lucioperca</i>			+	
<i>Tinca tinca</i>			+	
<i>Vimba vimba persa</i>			+	

در طی پنج سال اخیر همواره میانگین صید سالانه و برداشت تجاری انواع ماهیان در تالاب انزلی تغییراتی را بهمراه داشته است، بطوریکه میزان برداشت در طی این دوره پس از یک روند کاهشی در سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۵ مجدداً روندی رو به رشد اما کند را نشان می‌دهد، هر چند که نسبت به صید در گذشته‌های نه چندان دور هنوز فاصله چشمگیری دارد، بطوریکه در سالهای ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۲ با مساحت گستره آبی ۲۵۹ کیلومتر مربع میزان کل برداشت ۵۶۶۱/۵ تن (۲۱۸ کیلوگرم در هکتار)، در

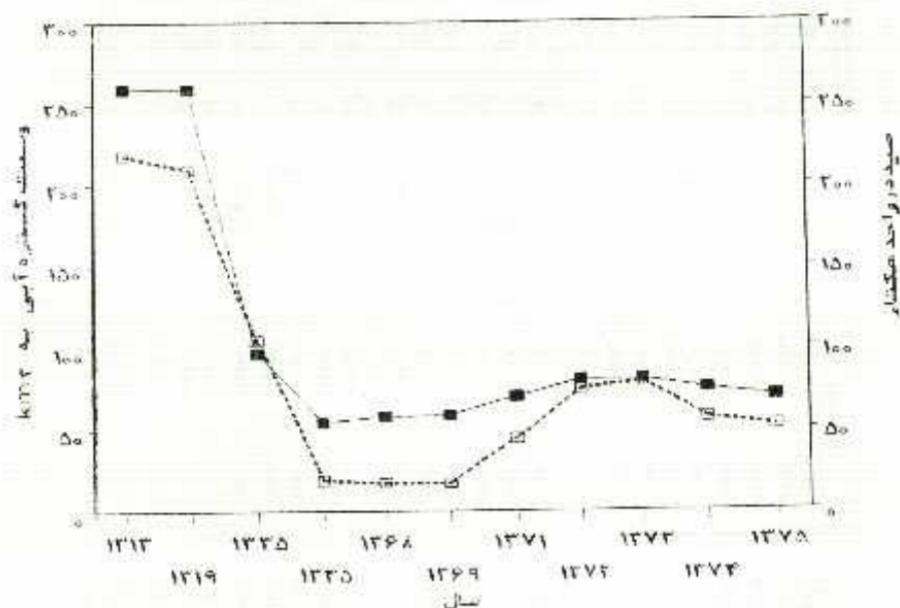
سالهای ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۶ با مساحت ۹۶/۸۱ کیلومترمربع میزان برداشت ۱۶/۶ تن (۱۰۵ کیلوگرم در هکتار) بوده ولی ده سال بعد یعنی طی سالهای ۱۳۴۵ تا ۱۳۴۶ با کاهش مساحت گستره آبی به ۵۴/۲۴ کیلومترمربع (بر اثر کاهش سطح آب دریای خزر) میزان برداشت نیز به میزان ۵۶ کیلوگرم در هکتار رسیده است. از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۶۷ تقریباً هیچگونه مطالعاتی بر روی این اکوسیستم آبی صورت نگرفته ولی براساس شواهد موجود در طی این سالها میزان صید کاهش یافته و یا ثابت بوده است. بتدریج از سال ۱۲۵۷ با روند بطئی افزایش سطح آب دریای خزر، سطح گستره آبی تالاب نیز افزایش یافته و میزان برداشت در آن چهار نوساناتی شده است، بطوریکه در سالهای ۱۳۶۸ تا ۱۳۶۹ با سطح ۵۸ کیلومترمربع به میزان ۱۰۰ تن (۱۷ کیلوگرم در هکتار)، در سالهای ۷۱ و ۷۲ با مساحت ۷۰ و ۸۰ کیلومترمربع به میزان ۳۱۴ و ۵۹۸ تن (بترتیب معادل ۴۵ و ۷۵ کیلوگرم در هکتار)، در سالهای ۷۳ و ۷۴ بترتیب با مساحت ۸۰ و ۷۵ کیلومترمربع به میزان ۶۳۰ و ۴۲۵ تن (معادل ۷۹ و ۵۷ کیلوگرم در هکتار) و بالاخره در سال ۷۵ با سطح ۷۵ کیلومترمربع به میزان ۳۲۰ تن (۵۲ کیلوگرم در هکتار) رسیده است، کل میزان صید در پنج ساله ۷۱-۷۵ به میزان ۲۳۳۵۲۵۸ کیلوگرم و میانگین آن نیز ۴۶۷۰۳۲ کیلوگرم برآورد شده است (جدول ۲ و شکلهای ۲ و ۳).

شکلهای ۴ و ۵ نشان می‌دهند که بطور کلی بیشینه میانگین پنج ساله صید ماهیان در تالاب در ماههای شهریور و مهر (بترتیب به میزان ۴۶۹۷۹ و ۵۰۰۲۴ کیلوگرم) و در فصل تابستان و پائیز (۱۳۰۴۰۸ و ۱۳۱۱۴۶ کیلوگرم) بوده و کمینه میزان صید تبیز در فروردین و اسفند ماه (۲۹۴۸۲ و ۲۹۹۸۸ کیلوگرم) و در قصبه زمستان (۹۸۴۴۴ کیلوگرم) صورت یافته است.

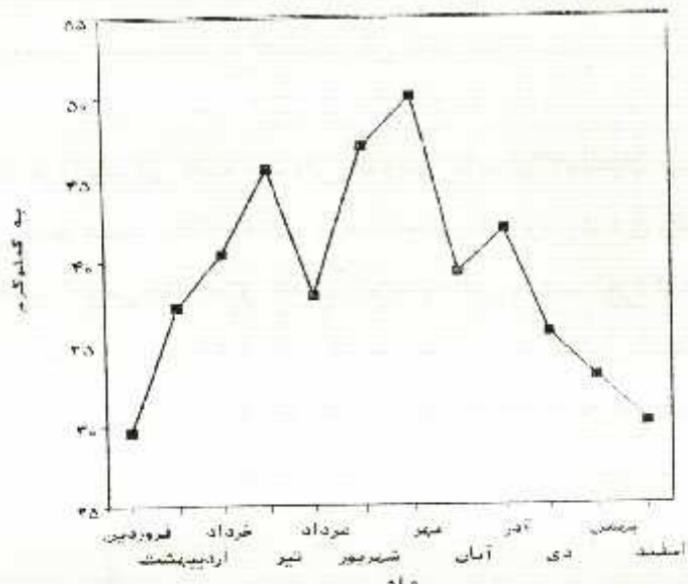
بطور کلی در تالاب انزلی ۷ خانواده و ۲۵ گونه از ماهیان صید شد که تنها چهار خانواده و ۱۷ گونه از آنها به لحاظ اقتصادی مطرح می‌باشند.

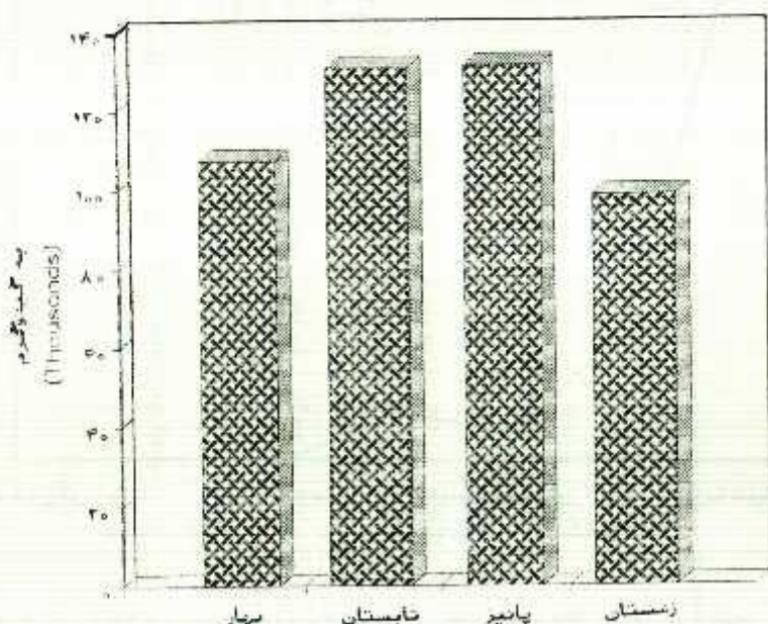
شکل ۲: تغییرات میزان کل صید ماهیان نالاب ازلى در سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۱

شکل ۳: مقایسه میزان صید ماهیان در هکتار نالاب ازلى با نوسانات سطح گستره آبی در سالهای مختلف

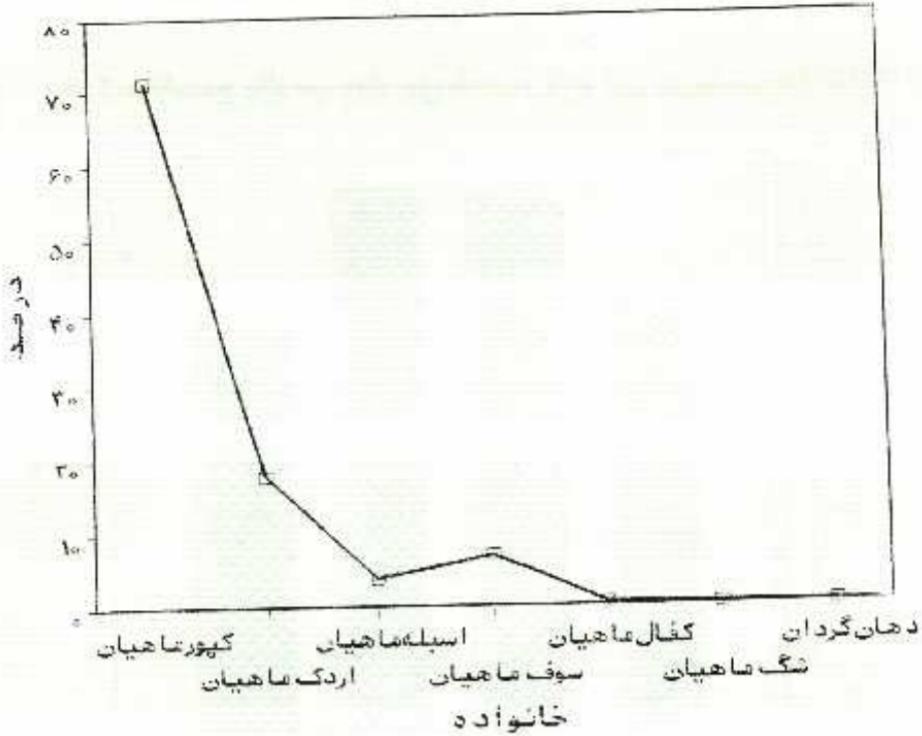

شکل ۴: میانگین پنج ساله صید ماهانه انواع ماهیان در تالاب ازلى طی سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۱

شکل ۵: میانگین پنج ساله صید فصلی انواع ماهیان در تالاب ازلى طی سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۱

در طی پنج ساله اخیر خانواده کپور ماهیان با ۷۱/۲۴ درصد، اردک ماهیان با ۱۷/۶۳ درصد، سوف ماهیان با ۷ درصد و اسبله ماهیان با ۴ درصد از کل صید، برتریب بیشترین میزان صید را بخود اختصاص داده‌اند (شکل ۶). جدول ۳ نشان می‌دهد که گرچه میزان صید خانواده‌های مختلف ماهیان در طی سالیان فوق تغییراتی داشته است ولی بطورکلی تا سال ۷۳ ماهیان حساستر به شرایط اکولوژیکی محیط همچون کفال ماهیان و سوف ماهیان روند رو به رشدی داشته ولی بعد از آن کاهش یافته‌اند. از طرفی خانواده کپور ماهیان با توجه به داشتن بیشترین تنوع گونه‌ای، بیشترین صید را نیز دارا بوده‌اند. در بین این خانواده ماهی کاراس همواره در طی تمامی سالها بیشترین سهم را داشته بطوریکه نسبت آن در صید طی پنج سال مورد مطالعه ۴۰ درصد از کل صید و پس از آن ماهی کپور با ۱۵ درصد، فیتوفاگ با ۳/۵ درصد و سیم با ۳/۱ درصد، برتریب بیشترین میزان صید را بخود اختصاص داده‌اند.

شکل ۶: درصد میانگین پنجساله صید خانواده‌های مختلف ماهیان تالاب انزلی در سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۱

باید از آنها برخوردار باشند و میتوانند در مطالعه این مقاله مفید باشند.

بحث

با توجه به آمار ارائه شده ملاحظه می‌گردد که میزان صید در تالاب با وسعت گستره آبی ارتباط مستقیم داشته، بطوریکه با تغییرات سطح گستره آبی میزان صید و برداشت در واحد هکتار نیز تغییر می‌یابد. بنابراین تأثیر افزایش و کاهش سطح آب دریای خزر بر احیاء ارزشی‌های شیلاتی تالاب از این‌جا غیر قابل انکار می‌باشد. بالا آمدن سطح آب دریای خزر و بدنبال آن افزایش عمق و افزایش مدری استabilیتی، تفویض شوری، کاهش دوره شکوفایی گیاهان ماکروفیت غوطه ور، کاهش اجتماعی‌های گیاهی، غرقابی شدن اراضی ساحلی و احیای مناطق تخریبی موجب گشته که تالاب شرایط نسبی‌تر به بهبودی را جهت تکثیر و زادآوری و تعزیز و رشد اندام ماهیان مخصوصاً ماهیان اقتصادی همچون سفید، کپور، سیم، اردک ماهی، سوف سفید و غیره کسب نماید، ولی شرایط تالاب تا رسیده به وضعیتی همانند سالهای ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۵ که عمق آب حدود هشت متر بود، بسیار فاصله دارد.

حضور ماهیانی همچون سیم، سفید، سوف، کلمه، سیاه کولی، سپیدکولی، شیشه ماهی، دهار گردخزدی، زالون و حتی کیلکا در ساختار صید حاکی از شرایط رو به بهبود تالاب بوده، بطوریکه میزان صید آنها هر چند به میزان اندک نشان دهنده پتانسیلهای بالقوه تالاب و توانمندی آن در پذیرش میزان بالای ذخایر ماهیان اقتصادی دریای خزر می‌باشد. این قابلیتهای بالقوه ضرورت اصلاحات اکولوژیکی این اکوسیستم را با حوزه آبخیز آذ طلب می‌نماید تا اضطرفیتهای با ارزش شیلاتی سالهای گذشته آن اعاده گردد. ولی عدم رعایت قانونمندی صید از معضلات کاهش دهنده میزان صید است، بعلاوه اکثر ماهیان مورد صید حنی فرصت یکبار تولید مثل را نداشته و در اندازه‌های غیر استاندارد و اکثرآ قبل از رسیدن به سن بلوغ صید می‌گردد، که این خود موجب تخریب و کاهش ذخایر آنها خواهد شد.

بنابراین هنوز عواملی همچون کاهش سطح آب، تغییر شرایط زیستی در قصوب گرم سال از جمله افزایش دما، کاهش بارندگی، افزایش تجمع گیاهان آبری و کاهش اکسیژن، صید بی‌رویه، عدم قانونمندی صحیح شیلاتی، عدم اعمال ممتو عبت صید در قصوب تخریبی، تداشتن برنامه‌ای صحیح و منسجم جهت ترمیم ذخایر از طریق تکثیر و رهاسازی بجهه ماهیان گونه‌های اقتصادی به تالاب، آنودگیهای ناشی از پسابهای شهری، صنعتی و کشاورزی، ورود بار رسوی و مواد آلی و

شیمیایی حوزه آبخیز تلااب و بسیاری از عوامل دیگر، سبب کاهش میزان صید می‌گردد. چنانچه گفته شد میزان صید در تلااب پس از یک رکود شدید بعد از سالهای ۱۳۳۵، مجدداً از سالهای ۶۸ تاکنون افزایش محسوسی را نشان می‌دهد. در سال ۱۳۷۳ به حد اکثر خود رسیده ولی پس از آن میزان صید گونه‌ها دچار تغییر و کاهش می‌گردد. بنابراین شواهد، عواملی چند در این بین نقش داشته است که از جمله آنها کاهش نسبی سطح آب دریای خزر و به طبع آن کاهش سطح آب تلااب، فشار کنترل صید از جانب مامورین محبظت زیست و حراست شیلات گیلان، فشار و اثرات شدید صید بر رویه ناشی از سالهای گذشته، کاهش استقرار دام، انتقال یک سری از صیادان کارلت دار به تعاوی های پر، کاهش تقریبی میزان بارندگی سالیانه و به طبع آن کاهش میزان دهی آب رودخانه‌های ورودی به تلااب، کاهش کاربری آلات صیادی همچون لاکش که در سالهای ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۳ به تعداد ۱۷ دستگاه بوده ولی در سالهای ۱۳۷۳ تا ۱۳۷۵ به ۲۳ تا ۵ دستگاه تنزل یافته است از مهمترین عوامل کاهش دهنده صید در چند سال اخیر در تلااب می‌باشد.

تغییرات صید ماهانه در تلااب نشان می‌دهد که بطور کلی در فصل بهار بدلیل رویش، فراوانی و تجمع بیش از حد گیاهان آبری غوطه‌ور و در نتیجه کاهش شدید امکان استقرار دام در اکثر نقاط تلااب بخصوص منطقه آبکنار و همچنین فرار سیدن فصل کشاورزی و اشتغال اکثر صیادان به امور کشاورزی (عمدتاً شالیکاری)، موجات کاهش میزان صید و صیادی در تلااب فراهم می‌گردد. اما بتدریج باختمامه یافتن فصل نشاء و نیز از بین رفتان گیاهان آبری غوطه‌ور، مجددآ فعالیت صیادی و میزان صید افزایش می‌یابد. سپس در مرداد ماه با شروع دوره برداشت ثانی، دو باره کاهش قابل توجهی در صید ملاحظه شده و بعد از آن خصوصاً در شهریور و مهر میزان صید افزایش یافته و به حد اکثر خود می‌رسد. اما با سرد شدن هوای افزایش بارندگی و متلاطم شدن آب، کم شدن جنب و جوش ماهیان و رفتان آنها به نزدیک کف بستر، میزان صید نیز کاهش یافته و در اواخر اسفند و اوایل بهار (فروردين ماه) به حداقل خود می‌رسد. بنابراین از آنجانه که اکثر صیادان تلااب دو شغله بوده و کشاورز نیز می‌باشند، بنابراین امور کشاورزی تاثیر بسزایی در صید و صیادی آنها دارد.

عمده‌ترین ماهیان صید شده شامل کاراس، اردک ماهی، کپور، سوف حاجی طرخان، اسله، فیتوفاغ و سیم بوده که مجموعاً حدود ۹۱ درصد از کل صید را تشکیل داده‌اند و سایر ماهیان از میزان

صید بمراتب کمتری برخوردارند. در این بین خصوصاً اردک ماهی بهجهت کنترل بیولوژیکی جمعیت ماهی کاراس که قدرت تحمل فراوانی در برابر شرایط نامساعد محیطی داشته و مصرف کننده تخم و لارو سایر ماهیان و عمدترين رقیب غذایی آنهاست، نقش بزرگی دارد (ولی پور، ۱۳۷۵). ماهی تیزکولی نیز خصوصیاتی مشابه کاراس داشته (حقیقی، ۱۳۷۵) و نقش کنترلی اردک ماهی جهت تنظیم معیت این دو گونه ماهی نامطلوب با توجه به مطالعات انجام شده کاملاً مشهود است (ولی پور، ۱۳۷۵). در صورت افزایش مفرط جمعیت این دو گونه زمینه رشد و توسعه جمعیت سایر ماهیان خصوصاً ماهیان اقتصادی تنگ شده و موجبات کاهش جمعیت آنها فراهم خواهد گردید.

همانطوریکه از روند صید در این پنج سال پیداست، از سال ۷۱ تا ۷۳ با بهبود نسبی شرایط زیستی و افزایش محسوس صید کل در تالاب، نسبت درصد ماهی کاراس در ترکیب صید اندکی رویت کاهش نهاده در طی همبین سالها سایر ماهیان اقتصادی بخصوص ماهیان شکارچی همچون سوف ماهیان و اردک ماهیان که شرایط مطلوب تری را می‌پسند و غذا (ماهی کاراس) نیز به راحتی برای آنها فراهم بوده، روند رویه رشدی را داشته‌اند ولی از سال ۷۳ به بعد مجدداً این رابطه معکوس می‌گردد. عبارتی جمعیت ماهی کاراس در تالاب از لحاظ درصد صید می‌تواند خود را شاخصی برای تشخیص شرایط اکولوژیکی تالاب باشد، یعنیکه با ایجاد شرایط نامناسب اکولوژیکی در تالاب گونه‌های اقتصادی جای خود را به گونه‌های کم ارزشی همچون ماهی کاراس، تیزکولی وغیره خواهند داد.

از آنجاییکه در سال ۱۳۱۰ برداشتی متعادل ۷/۵ هزار تن ماهی از تالاب انجام می‌گرفته (Hydroproject, 1965) تیجه گیری می‌شود که تالاب ظرفیتی بسیار بیشتر از وضعیت کنونی خود جهت تولید و بهره‌برداری دارد و می‌توان انتظار داشت که با اعمال مدیریتهای مناسب شیلاتی روند روبه افزایش چند ساله اخیر را تداوم بخوبی و امکان رسیدن به دوران شکوفائی گذشته را هرچند با آهنجکی کند فراهم نموده و از آن علاوه بر استفاده متلقه‌ای، در سطح کلان در کل کشور نیز از نظر تامین پروتئین مورد نیاز جامعه بهره‌برداری نمود.

تشکر و قدردانی

در خاتمه جا دارد تا از تمامی عزیزانیکه در تحقق این مهم ما را باری نموده‌اند کمال تشکر و سپاسگزاری را داشته باشیم، بخصوص از آقایان دکتر نظامی، دکتر پیری، مهندس کریمپور، مهندس حسین پور، مهندس خداپرست، هیبت‌الله نوروزی، محمد صلوانیان و همکاران گرامی احلاعات علمی و واحد ترابری مرکز و از خداوند منان آرزوی توفيق و سعادت همه ایشان را خواهانیم.

منابع

حقیقی، د.، ۱۳۷۵. مشخصات مورفوبیومتریک یک گونه جدید بنام *Hemiculter leucisculus* در تالاب انزلی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان، بهمن ۱۳۷۵.

۷۷ ص.

کریمپور، م. و حقیقی، د.، ۱۳۷۳. ساختار صید، میزان برداشت و برخی ویژگیهای زیستی ماهیان تالاب انزلی. گزارش دو ساله ۷۱-۷۲ مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان، بندر انزلی اردیبهشت ۱۳۷۳. ۶۳ ص.

طوبیلی، ع.، ۱۳۷۱. تاریخ جامع بندر انزلی. جلد اول و دوم، ناشر، مؤلف، زمستان ۱۳۷۱. مهندسین مشاور یکم، ۱۳۶۹. مطالعات گام اول طرح جامع احیای تالاب انزلی، وزارت جهاد سازندگی، کمیته امور آب، تهران.

ولی‌بور، ع.، ۱۳۷۵. بررسی رژیم غذایی اردک ماهی و نقش آن در مبارزة بیولوژیک با ماهیان غیر اقتصادی در تالاب انزلی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان، بهمن ۱۳۷۵. ۱۳۱ ص.

ولی‌بور، ع. و حقیقی، د.، ۱۳۷۸. ساختار صید، میزان برداشت و برخی خصوصیات زیستی ماهیان تالاب انزلی. گزارش ۵ ساله ۷۱-۷۵. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان، بندر انزلی. ۱۳۱ ص.

هولجیک، ی.، ۱۳۶۹. توان باروری تالاب انزلی و ارزیابی ذخایر آن. گزارش پیشرفت ماموریت سوم، ترجمه: حسین پور، ۱۳۶۹. مرکز تحقیقات شیلاتی استان گیلان، بندر انزلی. ۲۵ ص.

- Holcik, J. and Olah, Y.**, 1990. Anzali lagoon productivity and fish stocks investigation. IRA/88/001. FAO, Rome. 17 P.
- Hydroproject , 1965.** Fish culture reclamation of Anzali (Mordab) Bay, State industrial committee, Moscow. USSR. 35 P.
- Kimbal , K.D. and Kimbal, S.F. , 1973.** The limnology of the Anzali Mordab, IRAN. Study of eutrification problem. Technical Report Iranian Department of Environmental, Guilan Fishery Research Center, Tehran, Iran. 41 P.
- White, T.F. , 1987.** A fisheries statistical system for the Islamic Republic of Iran , Bandar Abbas. 27 P.

Study on Changes in Fishing in Anzali Lagoon (1992-1996)

Valeipour A. and Haghighe D.

I.F.R.O.

Ecology Dep., Guilan Fisheries Research Center,

P.O.Box: 66 Bandar Anzali, Iran

Received : August 1999 Accepted : February 2000

Key words : Fishery changes, *Carassius auratus*, *Esox lucius*, *Cyprinus carpio*,
Sitzostedion lucioperca, *Aramis brama*, *Rutilus frisii kutum*, *Rutilus rutilus*,
Atherina boyeri, *Caspiomyzon wagneri*, Anzali lagoon, Iran

ABSTRACT

According to 5 years period from 1992 to 1996 the total catch in 1992-1996 was 2335158 kg with annual average of 467032 kg, and the catch during years of 1989, 90, 92, 93, 94, 95 and 96 was 100, 314, 598, 630 and 367 ton respectively. The maximum catch in this five years was in Autumn (131146 kg) and in October (50024 kg) and the minimum catch was in winter (98444 kg) and April (29482 kg). *C. auratus*, *E. lucius* and *C. carpio* with 40%, 17.6% and 15% constitute the most catch respectively.

The presence of *S. lucioperca*, *A. brama*, *R. frisii kutum*, *R. rutilus*, *A. boyeri* and *C. wagneri* in the catch indicate that biological condition of lagoon is toward amelioration.